

У випадку, якщо онлайн підприємець прагне зареєструвати свою діяльність, тоді він може обрати між двома з трьох можливих видів оформлення у Єдиному Державному Реєстрі як фізична особа підприємець:

Першу групу власник магазину або шоуруму в Інстаграм обрати невзможі, та як до цієї категорії належать тільки риночні торговці.

Якщо власник бізнесу обирає другу групу, то в подальшому щомісячно він буде сплачувати 944,6 гривень єдиного податку, при обмеженні доходу у розмірі 1,5 мільйонів гривень на рік.

Якщо підприємець обирає третю групу, то ставка єдиного податку складає 5% від доходу для неплатників податку на додану вартість і 3% для платників, при обмеженні доходу підприємства у сумі 5 мільйонів гривень на рік.

Для часткового ухилення оподаткування підприємцям найбільш вигідна третя група єдиного податку, адже саме тут можуть спрацювати такі методи, як:

1. Неподання податкової декларації, або подання їх з хибними даними за умов легальної діяльності
2. Фальсифікація даних про виручку шляхом відсутності конкретної ціни за товар на сторінці Інстаграм
3. Оформлення проданих товарів, як подарункових.
4. Порушення ведення податкового обліку вигляді оформлення власних витрат як підприємницьких та оформлення товарів на фактичний продаж як продукцію на складі.

На основі вище зазначених пунктів ми спостерігаємо, що для уникнення сплати податків підприємці намагаються приховати свою фактичну діяльність, тому обирають бізнес в Інтернеті як найлегший шлях отримання найбільшого прибутку. Щоб зменшити масштаби даної діяльності, відповідним державних органам необхідно налаштувати систему податкового законодавства, проводити регулярний аналіз діяльності на платформі Інтернет та підвищити ефективність виявлення фактів ухилення оподаткування.

Список використаних джерел:

1. В. Вишневський В., А. Веткін. Ухилення від сплати податків: моделювання вибору та дій економічного суб'єкта // Економіка України. - 2004 - № 1 - 9, 15 с.
2. Офіційний сайт ДФСУ. Режим доступу: <http://zak.sfs.gov.ua/media-ark/news-ark/print-301339.html>
3. Bui T., Primierova O. Problems of liability for tax evasion in Ukraine // ДВНЗ «Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана» - 2017.

Курінна А. О.
Студентка 2 р.н., НаУКМА

ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ ТА СУЧАСНИЙ СТАН РИНКУ ПРАЦІ В УКРАЇНІ

Протягом останніх двох десятиліть відбулись значні зміни в соціально-економічному розвитку України. Саме цей розвиток характеризується переходом до ринкової економіки, а також перебудовою її структури. В умовах зростання глобалізації посилився інтеграційний вплив національної економіки на світові ринки. Ці зміни вплинули на всі сфери життя суспільства, але особливих змін зазнала зайнятість та формування ринку праці.

Ринок праці є досить складним елементом ринкової економіки, у якому тісно переплітаються інтереси роботодавців та робітників щодо встановлення ціни праці та умов функціонування. Даний ринок залежить від заходів активної та пасивної політики держави у сфері зайнятості, але в той же час значно залежить від самого працездатного населення [2].

Український ринок праці має свої певні особливості. Формування ринку є ваговою частиною всіх досліджень цієї сфери, а для того, щоб зрозуміти увесь функціонал та шлях розвитку ринку праці, потрібно проаналізувати етапи його становлення. Можна виділити два етапи + нинішній етап у процесі формування національного ринку робочої сили.

Перший етап належить 1991-1994 рокам. Його характеризують як трудодефіцитку кон'юнктуру, яка сформувалась ще за часів СРСР. На цьому етапі кількість вільних робочих місць перевищувала кількість зареєстрованих безробітних майже в 2 рази. Як наслідок, протягом цього етапу був дуже низький рівень офіційного безробіття, який складав 0,1-0,3%. Політика намагалася штучно стримувати безробіття за допомогою адміністративних дій, але ця політика призводила до зростання дефіциту державного бюджету.

Другий етап охоплює 1995-2001 роки. Цей етап називають формуванням національного ринку робочої сили. У цей період проводилась обмежувальна монетарна та фіскальна політики, за допомогою яких намагались подолати інфляцію та збалансувати фінансову систему. Такі дії уряду не супроводжувались структурними реформами і в кінцевому етапі привели до дисбалансу на ринку праці.

Нинішній період можна охарактеризувати як етап становлення, стабілізації та структурної перебудови економіки України. Ринок праці на цьому етапі формується, як основний елемент ринкової економічної системи. Він досить чутливо реагує на всі процеси в суспільстві. Але варто зазначити, що в порівнянні з двома попередніми етапами на сучасному етапі відбувається покращення ситуації, яке пов'язане з підвищенням економічної активності населення [1].

Щодо формування трудової активності, то тут впливають деякі наступні фактори: соціально-демографічні, демографічні, соціопсихологічні, соціально-економічні та економічні.

Стан ринку праці належить до соціально-економічних параметрів. Вони значною мірою впливають на суспільний розвиток та конкурентоспроможність економіки. До основних категорій, що характеризують ефективність функціонування ринку праці, належать: економічно активне населення, економічно неактивне населення, безробітні та зайняті.

До найважливіших показників, які характеризують стан ринку праці, належать зайнятість населення та рівень безробіття. Наведемо дані про зайнятість населення України (табл.1).

Наведені дані свідчать про те, що за період з 2011 по 2018 роки відбувається падіння чисельності економічно активного населення у віці 15-70 років відповідно з 20 893 тис. осіб до 17 939,5 тис. осіб. Особливо глибоке падіння рівня економічної активності спостерігалось у 2014 в порівнянні з 2013 роком – з 64,9% до 62,4%. Якщо розглядати зайняте населення серед населення працездатного віку, то тут спостерігається наступна ситуація: протягом досліджуваного періоду найвищий показник зайнятості – 17 889,4 тис. осіб у 2013 році, далі в динаміці по роках найнижчий стан показника у 2017 році – 15 495,9 тис. осіб. Починаючи з 2014 по 2018 рік складна політична та економічна ситуація в Україні спричинила значний спад кількості зайнятого населення. У відсотковому відношенні на кінець 2018 року зайняте населення працездатного віку становить 66,1 %, а вже на кінець 2019 – 67,6%. Важливо зазначити, що спостерігається зміна всіх указаних показників в бік покращення за 2019 рік у відношенні до 2018 року.

Щодо рівня безробіття, в Україні на кінець 2019 року він становить 8,9%. Варто зазначити, що це досить високий показник, але в порівнянні з показниками деяких країн Європейського Союзу на кінець 2019 року (Греція – 16,6%, Іспанія – 13,7%). Але слід зауважити, що за даними Євростату рівень безробіття в Євросоюзі складає на цей період 6,2%. [4]

Таблиця 1. Основні показники ринку праці у 2011-2019 рр.

Роки	Робоча сила				У тому числі			
	15-70 років		працездатного віку		Зайняте населення			
					15-70 років		працездатного віку	
	тис. осіб	%	тис. осіб	%	тис. осіб	%	тис. осіб	%
2011	20 893,0	64,2	19 181,7	72,6	19 231,1	59,1	17 520,8	66,3
2012	20 851,2	64,5	19 317,8	72,9	19 261,4	59,6	17 728,6	66,9
2013	20 824,6	64,9	19 399,7	72,9	19 314,2	60,2	17 889,4	67,3
2014	19 920,9	62,4	19 035,2	71,4	18 073,3	56,6	17 188,1	64,5
2015	18 097,9	62,4	17 396,0	71,5	16 443,2	56,7	15 742,0	64,7
2016	17 955,1	62,2	17 303,6	71,1	16 276,9	56,3	15 626,1	64,2
2017	17 854,4	62,0	17 193,2	71,5	16 156,4	56,1	15 495,9	64,5
2018	17 939,5	62,6	17 296,2	72,7	16 360,9	57,1	15 718,6	66,1
2019	18 066,0	63,4	17 381,8	74,0	16 578,3	58,2	15 894,9	67,6

Джерело [3]

Отже, проаналізувавши функціонування ринку праці за останні роки, можна стверджувати, що ситуація на ринку праці України знаходиться у критичному стані, адже зменшився рівень економічної активності, рівень зайнятості населення та зріс рівень безробіття через нестабільну економічну ситуацію. Ми можемо також спостерігати й певні позитивні зрушення у 2019 році в порівнянні з попередніми роками.

Список використаних джерел:

1. Богиня Д.П., Куліков Г.Т., Шамота В.М., Лисогор Л.С. та ін. Соціально-економічний механізм регулювання ринку праці та заробітної плати. Київ: Інститут економіки НАНУ, 2001. 300 с.
2. Кваша О. С. Ринок праці в Україні: аналіз сучасного стану та перспективи розвитку / О. С. Кваша. // Миколаївський національний університет імені В.О. Сухомлинського. – 2018. – №22.
3. Державна служба статистики України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua>
4. Рівень безробіття в ЄС найнижчий за 20 років — Євростат [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: <https://www.epravda.com.ua>

Лавренчук В. А., Глушков С.М.
Студенти 2 р.н., НаУКМА

ВПЛИВ ПІДВИЩЕННЯ МІНІМАЛЬНОЇ ЗАРОБІТНОЇ ПЛАТИ НА СОЦІАЛЬНУ БЕЗПЕКУ НАСЕЛЕННЯ УКРАЇНИ

Мінімальна заробітна плата - мінімальний рівень оплати праці на підприємствах будь-якої форми власності за місяць та/або погодинно. Є важливим економічним показником, який використовується також для обчислення розмірів державних податків, платежів та штрафів. Часто у суспільстві/ЗМІ/від політиків і т.д. можна почути про необхідність підвищення мінімальної заробітної плати. Але існують і критики даної “необхідності”. Розглянемо